

No és el que hi ha: jovent i precarietat no van de bracet

LUCÍA ALIAGAS PICAZO, coordinadora nacional d'Acció Jove-Joves de CCOO

La imatge del jove emancipat com a sinònim d'aquell que marxa de la llar familiar ha estat, en els darrers anys, desmuntada a causa de la precarietat laboral que arrosseguem després de més d'una dècada d'austeritat, retallades i atomització de les relacions laborals. La dependència familiar de la majoria del jovent català continua un cop aquest marxa de casa, la qual cosa converteix la tasca d'avaluar el grau d'emancipació d'un jove en una feina àrdua i complicada.

És emancipat aquell jove que paga el seu lloguer, però que ha de dependre dels seus pares per pagar els seus estudis? I aquell que ha de sol·licitar ajut econòmic per pagar el psicòleg? O qui en temporades complicades ha de demanar diners a la família per pagar la T-Jove o la benzina del cotxe? Aquests supòsits poden semblar banals en primera instància, però són factors que determinen la concepció d'estabilitat del jovent d'avui dia i que, en mancar, poden generar una sensació de malestar atesa la impossibilitat de complir els seus projectes vitals de manera autònoma i independent.

Estudi de CCOO sobre joves i emancipació

Actualment, cap estudi desenvolupat en l'àmbit català, espanyol o internacional ha treballat per definir l'emancipació més enllà de la residencial. És per això que, seguint el compromís sindical que ens vam marcar el maig del 2021 al 12è Congrés de CCOO de Catalunya per a l'emancipació juvenil, des de la Secretaria d'Estudis, Memòria i Cultura del sindicat i amb el suport d'Acció Jove, hem impulsat l'estudi *Joves i emancipació a Catalunya i Europa. Un estudi exploratori*.

L'objectiu de l'estudi és que, a partir de la definició de la concepció de joventut dels darrers anys i la manera com aquesta ha estat marcada per les successives crisis de l'economia capitalista, s'analitzi quina és la realitat de l'emancipació juvenil a Catalunya, fent, alhora, una anàlisi comparativa amb la realitat del jovent de la resta de països del sud d'Europa i de la Unió Europea. A la vegada, l'estudi finalitza amb un seguit de reptes sindicals que hem d'impulsar per solucionar la problemàtica de l'emancipació juvenil, des del món laboral fins a la salut, l'educació o l'habitatge, i un compromís

editorial

La rendició de comptes

Dos dels valors més importants de CCOO són la transparència i la rendició de comptes. Quan arriba el xiulet del final del partit, quan s'encenen els llums de la discoteca, quan algú ens demana xifres, nosaltres tenim la feina feta i demostram amb dades quina ha estat la incidència del nostre treball i la rendibilitat de les quotes dels afiliats i afiliades. Per aquesta raó registrem anualment els nostres pressupostos a la Sindicatura de Comptes, i ara ho acabem de presentar a l'opinió pública a través de l'[Informe de negociació col·lectiva sectorial catalana del 2022](#), que posa de manifest allò que hem aconseguit —i també allò que ens ha quedat pendent— a les taules de negociació. I a la columna de l'"haver" hi tenim fites importants: s'han signat 30 convenis sectorials, el 42,85 % dels negociats, que representen el 78,38 % de les persones afectades, amb una mitjana del 3,75 % d'increment, que serà més d'un 4 % per al 74 % de les persones que tenen increment pactat, i amb més pujades previstes durant la vigència dels convenis. La vigència mitjana dels convenis signats enguany és de 3,2 anys, al final dels quals l'increment acumulat ha de ser del 9,87 %. I un 60 % d'ells tenen ara clàusules de revisió, quan abans eren poc més del 16 %. Però tot ha estat positiu? Per desgràcia, no. 1 de cada 3 persones que tenien el seu conveni en negociació ha estat cridada a la vaga, davant l'estratègia de bloqueig patronal. I els convenis no milloren per igual per a tothom: es perfila una bretxa entre els sectors més feminitzats, amb menors increments, i aquells que no ho estan. Tenim encara 16 convenis bloquejats, pels quals ens caldrà seguir treballant aquest any 2023. Tots els detalls, així com les propostes amb què encarem l'any, les teniu disponibles a l'informe. Seguirem lluitant per elles. ■

Més mobilitzacions a Barça TV

La situació a Barça TV continua amb el joc parat. La mediació realitzada al Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya entre el comitè d'empresa i els representants de la direcció, el passat dia 4 de gener, va finalitzar sense acord. És per aquest motiu que el col·lectiu de treballadors i treballadores de Barça TV va decidir anar a la vaga el diumenge dia 8, de les 19.45 h a les 23.45 h, coincidint amb el partit Atlètic de Madrid - Barça. És la segona vaga que es fa pel mateix motiu després de la que va tenir lloc el passat dia 31 de desembre, que va ser un èxit i que va estar secundada pel 100 % de la plantilla. Des del 2015, quan Telefónica es va fer càrrec de la producció de Barça TV i del seu personal, aquest només ha fet que perdre condicions laborals i salarials. Cada nova incorporació a la plantilla es fa amb pitjors contractes, ja sigui pel salari base, per la categoria professional o per la falta d'especificació del lloc de treball que s'ha de cobrir. En aquest període, els treballadors i treballadores han perdut un 22,8 % de poder adquisitiu. ■

BSM, cada cop pitjor

El personal que vigila a peu els parquímetres de Barcelona s'ha vist empès a convocar de nou vaga indefinida tots els caps de setmana davant dels increments de jornada, tant en termes anuals com de manera diària, la nova obligació de treballar alguns festius i la manca de remuneració dels diumenges treballats. És l'enèsima acció contra els treballadors i treballadores que du a terme Barcelona Serveis Municipals, que té oberts conflictes a la majoria de les seves àrees. Des de CCOO lamentem l'actitud tan negativa de la direcció i reclamem que l'Ajuntament de Barcelona faci un pas endavant per frenar aquestes mesures que impedeixen la conciliació i van en sentit contrari als avenços de la societat. ■

per desenvolupar un indicador d'emancipació que sigui útil per establir quina és la veritable realitat de l'emancipació a Catalunya.

L'any 2022 va finalitzar amb una pèrdua de més de 5 punts del poder adquisitiu de la classe treballadora. La negativa de les patronals a augmentar els sous dels seus treballadors i treballadores, tot i el creixement dels seus ingressos i beneficis, empitjora aquesta situació. Tanmateix, el factor de l'habitatge tampoc no es pot ignorar. A l'Estat espanyol, la majoria de la seva població dedica més del 40 % del seu sou a pagar un lloguer, xifra que supera la recomanació europea del 30 %.

Així, l'estudi mostra que, a més, les dificultats d'emancipació no van lligades només a les condicions de treball, sinó que l'accés a l'habitatge té una importància cabdal. Com a sindicat de classe és crucial entendre aquest factor perquè si no, només reformant la legislació laboral, no aconseguirem dignificar les vides de la joventut treballadora. La reforma laboral aprovada el passat març del 2022 va revertir el quist de la temporalitat juvenil i va ser una passa per a la nostra estabilització, però l'esclat de la guerra a Ucraïna i la crisi de preus que patim a dia d'avui posa sobre la taula que hi ha moltes més problemàtiques al voltant del poder adquisitiu que afecten el nostre dia a dia.

La comparació amb la resta de països europeus és especialment necessària quan es mostra que a aquells països on l'Estat és garant de més drets de protecció social cap al jovent i les poblacions vulnerables, així com on la despesa pública en habitatge és major, la taxa d'emancipació juvenil és superior en comparació amb aquells on la despesa pública és insuficient en polítiques públiques de joventut i d'habitatge. Alhora, la relació entre salaris i emancipació també és estreta: en aquells països on hi ha un nivell salarial més elevat entre la població jove, aquesta s'emancipa abans.

Ser jove no ha de ser sinònim de ser precari. L'allargament sistemàtic de la joventut, com si això fos el Sant Greal, no ha fet més que allargar una etapa que s'ha utilitzat per normalitzar l'existència de la pobresa entre les persones joves. Joves que, en contra del que ven el discurs públic, majoritàriament arrossegan la precarietat a l'edat adulta. Aquest allargament planteja problemes econòmics, socials i polítics dels quals, en cas de no solucionar-se, n'acabarem pagant les conseqüències com a societat: baixa participació política, baixa confiança en les institucions, incertesa i apatia, i impossibilitat de construir projectes comuns. Qui recollirà aquest malestar si no és l'esquerra qui hi dona solucions? ■

Continua el conflicte pel conveni d'instal·lacions esportives

El dia 11 de gener vam concentrar-nos a les portes de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), una de les entitats més grans que conformen la patronal ACEGE, per dir alt i clar que la congelació salarial és ja insuportable per a les persones treballadores que, dia rere dia, presten serveis a les seves instal·lacions i que les negociacions del conveni col·lectiu de treball de les empreses privades que gestionen equipaments i serveis públics destinats a l'activitat esportiva i de lleure de Catalunya es troben en un punt mort i de bloqueig.

Les patronals ACEGE i ACEGES continuen sense cap disposició a l'acord en matèria de compensació i absorció, i no han fet cap mena de contraproposta en aquest sentit. Si mantenen aquesta nul·la predisposició a negociar sobre el que ells anomenen *línies vermelles*, ens continuarem concentrant, més aviat que tard, davant d'altres seus. ■

Concentració de treballadors i treballadores de Metro, Renfe i FGC dins el marc de la campanya "Dret a viatjar i treballar amb seguretat"

**DRET A VIATJAR
I TREBALLAR
AMB
SEGURETAT**

Dijous, 12 de gener, les plantilles de Metro, Renfe i FGC es van concentrar a la plaça de Catalunya a les 8.30 hores per protestar per les constants agressions i actes d'incivisme a què es veuen sotmeses cada dia. Volien evidenciar, així, una situació que ha esdevingut gairebé endèmica i que afecta el bon funcionament del servei i la seguretat dels passatgers, els quals, al seu torn, sovint paguen les mancances que provoca la inseguretat amb la baula més feble del sistema, que són les persones treballadores.

Per a CCOO de Catalunya la manca de plantilla, la pèrdua de la consideració d'agents de l'autoritat, la insuficiència en les infraestructures, la tornada de l'activitat turística, l'augment de persones usuàries, la ineficàcia dels protocols, la manca de

coordinació entre les empreses i administracions, la insuficient presència policial i les necessàries mesures d'higiene i protecció individual que encara continuen sent obligatòries a la xarxa de transports són les causes directes d'aquesta situació.

Davant d'aquest panorama, des de CCOO vam voler posar sobre l'agenda política i ciutadana aquesta problemàtica que no només afecta les persones treballadores sinó que també perjudica la ciutadania usuària, que té dret a viatjar sense patir. També vam aprofitar per fer una crida a la ciutadania perquè s'informi, exigeixi i reclami els seus drets. Les persones usuàries tenen dret a gaudir d'uns transports públics de qualitat i no han de patir supressions, retards o inseguretat. Han de ser conscients, però, que el treballador o la treballadora que està al seu servei gairebé mai no és responsable de les situacions que pateixen a causa de la manca d'inversió, previsió, planificació i gestió per part de les administracions i de les empreses operadores. ■

Noves mobilitzacions a Fragadis

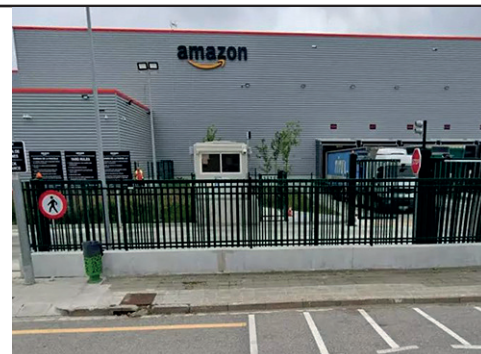
El Comitè d'Empresa de Fragadis va convocar noves concentracions davant l'immobilisme de la direcció de l'empresa. Fragadis és propietària dels supermercats SPAR a la província de Tarragona, on compta amb més de 1.000 treballadors i treballadores entre magatzem, botigues i oficines.

La plantilla està cansada de les pressions que s'exerceixen als llocs de treball, de l'estrès per l'excés de treball a què està sotmesa atesa la manca de personal, dels canvis d'horaris i torns sense informar amb antelació, i d'emmalaltir per por de ser acomiadada.

En els darrers 6 mesos, l'empresa ha aplicat 6 sancions d'entre 15 i 30 dies de sou i feina, sancions de caràcter molt greu sense coneixement del comitè. A més, 27

companyes i companys han estat acomiadats per faltes molt greus, també sense coneixement del comitè i sense poder fer-hi al·legacions. ■

CCOO rebutja el tancament del centre d'Amazon a Martorelles

Volem manifestar el nostre rebuig frontal al trasllat de l'activitat del centre logístic de Martorelles a les plantes que l'empresa obrirà a Saragossa i a Figueres, i que afectarà una plantilla de gairebé 1.000 persones, així com un gran nombre de llocs de treball indirectes. Des de CCOO denunciem que l'anunci del trasllat no s'emmarca en la política d'acomiadaments que ha anunciat recentment l'empresa ni tampoc no obeeix a les causes organitzatives que ha adduït la direcció, sinó a la voluntat de forçar els treballadors i treballadores a acollir-se a convenis de referència menys avantatjosos, com són els de les dues províncies esmentades, o a donar-se de baixa voluntàriament del lloc de treball per tal d'abaratir els costos a l'empresa, tant econòmics com reputacionals. No acceptarem que els acomiadaments o les baixes forçoses que produeixi aquesta decisió surtin barats.

A més, CCOO recorda les inversions que s'han fet des del territori per facilitar l'establiment del centre de Martorelles, així com les facilitats que les diverses administracions han posat al gegant de les vendes per establir-se en un punt que en el seu moment es va considerar estratègic per a la distribució de mercaderies. Per aquesta raó, si Amazon persisteix en la seva voluntat de dur a terme aquest trasllat, instem la Generalitat i l'Administració local a plantejar de bon principi una estratègia de reindustrialització. Per a CCOO, el model de negoci d'Amazon és un model extractiu que no aporta valor al territori, sinó que n'usa intensivament els recursos durant un període molt limitat de temps i sense voluntat d'arrelament. ■

Comença la taula de treball per a l'harmonització de les condicions del personal del SISCAT

La taula s'ha constituït recentment i treballarà per a l'harmonització de les condicions laborals i econòmiques del personal que treballa a les entitats que presten serveis d'atenció a la salut mitjançant centres integrants al Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (SISCAT). CCOO, així com altres entitats en representació de sindicats i patronals, hem constituït aquesta taula de treball per tal d'harmonitzar les condicions laborals de més de 1000.000 professionals, tot prioritant una visió integral del sistema públic de salut, davant la descentralització que té el nostre model. Aquesta taula té com a finalitat constituir un marc estable de relació, coordinació i diàleg que proposi mesures i iniciatives que promoguin consensuadament aquest procés d'harmonització mitjançant la negociació col·lectiva.

Volem remarcar també que aquesta taula és una reivindicació que CCOO ha estat fent els darrers anys i que hem estat tractant aquesta qüestió amb diferents consellers de Salut. Ara, finalment, ha esdevingut una realitat.

Des de CCOO hem manifestat que és una oportunitat per anar cap a l'homogeneïtzació i la millora de les condicions laborals de les persones treballadores del sistema de salut, com ara els salaris, la jornada, les ràtios, la requalificació professional, la jubilació, els permisos i descansos o la conciliació familiar, i un llarg etcètera. Des del nostre sindicat continuarem treballant per tal que aquesta harmonització sigui una realitat al més aviat possible, i garantir, així, una assistència sanitària pública òptima a tota la ciutadania de Catalunya. ■

CCOO reclama més seguretat en els equips de respiració autònoma dels bombers

Els equips de respiració autònoma (ERA) dels Bombers de la Generalitat han estat motiu de nombrosos incidents que han posat en risc la vida de bombers i bombers de la Generalitat, ja que no detecten quan s'està esgotant l'aire de la bombona. Recentment, s'han fet públics els peritatges d'aquests equips, realitzats per una empresa externa, però s'han fet examinant el funcionament individual de cada element que integra l'ERA, i no els equips en conjunt, cosa que, al nostre parer, impedeix detectar-ne anomalies. És molt perillós, perquè portem quatre incidents identificats el resultat dels quals podria haver estat mortal. CCOO insistim en el fet que cal buscar el motiu del tall del subministrament. S'han de sotmetre els ERA a l'estrès necessari per detectar correctament en quines circumstàncies es pot produir aquest tall. Així mateix, cal realitzar la investigació d'accidents i planificar les mesures correctores derivades de la investigació així com la resolució definitiva.

Des de CCOO exigim fixar les revisions i la traçabilitat dels equips de respiració, així com la caducitat de la part pneumàtica de l'equip, que no hauria de poder superar els cinc anys (en l'actualitat, alguns equips superen la vintena d'anys). A més, és necessari que els equips de respiració autònoma s'unifiquin pel que fa a marca i model, per facilitar-ne la compra i el manteniment. Sospitem també que la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments vol externalitzar la responsabilitat del correcte funcionament dels ERA aprofitant aquesta crisi. De fet, la gestió ja està parcialment externalitzada des del 2020, de manera que les responsabilitats que deriven d'una possible fallada recauen en les empreses prestatàries. Irònicament, al sector de Bombers de la Generalitat, hi manca un servei integral de gestió basat en la prevenció de riscos. ■

Noves concentracions arreu de l'Estat a Banco Santander

El dia 12 de gener vam fer concentracions per mostrar el nostre rebuig a la decisió de l'empresa d'aplicar la clàusula general de compensació i absorció, i denunciar públicament el tracte injust que està rebent la plantilla. L'actual Conveni col·lectiu de banca es va signar a principis del 2021 i es va reobrir el novembre del 2022 per acordar modificar les taules salarials del 2023, que van passar de l'1,25 % pactat al 4,5 %.

En el mateix moment de la firma, des de CCOO es va instar el Ban-

co Santander i la resta d'entitats bancàries perquè aquest increment fos real per a tota la plantilla i no s'apliqués la clàusula general de compensació i absorció, que faculta l'empresa a absorbir aquestes actualitzacions a les persones que tenen complements voluntaris, tal com fan altres entitats. El Santander va obtenir un benefici atribuït de 7.316 milions d'euros els primers nou mesos del 2022, un 25 % més respecte del mateix període de l'any anterior. ■

Demanem legalment la resignificació de la comissaria de Via Laietana

L'Ateneu Memòria Popular i les entitats memorialistes que en són membres —des de l'Associació Catalana d'Ex-presos Polítics del Franquisme fins a l'Amical de Mauthausen i Altres Camps, passant per la Fundació Cipriano García de CCOO de Catalunya, Irídia o l'Observatori Europeu de Memòries— han registrat davant de la Secretaria d'Estat de Memòria Democràtica, que depèn del Ministeri de la Presidència, Relacions amb les Corts i Memòria Democràtica, una petició formal d'inici de procediment per declarar lloc de memòria democràtica l'edifici de la Prefectura de Policia de la Via Laietana, 43, d'acord amb els articles 49 i següents de la Llei 20/2022, de 19 d'octubre, de memòria democràtica.

En declaracions a la porta de la Delegació del Govern, la presidenta de l'Ateneu Memòria Popular, Angelina Puig, va afirmar que "és la primera vegada a tot l'Estat espanyol, des que la nova llei de memòria està vigent, que unes entitats de memòria fem ús de la prerrogativa que ens atorga l'article 50 de la llei", però que, "atès que la petició que fem no és nova, sinó que és una demanda llargament anhelada i reivindicada per totes les entitats de memòria de Catalunya, esperem que el Govern espanyol, en coherència i aplicació de la llei, finalment l'atengui i resolgui favorablement". ■

CCOO lamenta la mort de Manuel Silva Romero i de Blanca Sánchez Blanco

CCOO de Catalunya lamenta la pèrdua de MANUEL SILVA ROMERO, company, amic i històric dirigent del sector del tèxtil de CCOO del Vallès Occidental, que ens ha deixat als noranta anys. Silva va néixer a Nerva (Huelva) l'any 1932 i va morir diumenge passat, 15 de gener del 2023. Va treballar a la mineria a Huelva i posteriorment va emigrar a Suïssa.

En tornar a Espanya va treballar al sector del tèxtil a Terrassa i és aquí on va entrar en contacte amb CCOO, ja que veia com els treballadors i treballadores al ram del tèxtil creixien, però les seves condicions laborals minvaven. La solidaritat, un dels seus principals valors, li va fer impulsar el moviment sindical de CCOO a Terrassa.

En Manuel era un home compromès i lluitador contra les injustícies laborals i socials, i va col·laborar amb el sindicat fins als últims dies de la seva vida.

També lamentem profundament la pèrdua de BLANCA SÁNCHEZ BLANCO, membre de l'Executiva de la Federació de l'Hàbitat del sindicat i del Comitè d'Empresa de Grupo BN, que va morir dimarts passat.

Blanca Sánchez era netejadora i, des de l'any 2002, formava part del comitè de la seva empresa a Gru-

po BN, del qual va ser la presidenta. Va compatibilitzar la tasca al comitè amb l'activitat al sindicat, on va ser escollida membre de la Comissió Executiva de la Federació de l'Hàbitat des del 2013 i en la qual va ocupar la Secretaria de Formació de la federació. Des del 2017 també era membre del Consell Territorial de la Fundació Laboral de la Construcció a Catalunya.

Ens deixa una de les imprescindibles, que ha estat fins a l'últim moment implicada en la defensa i en l'organització de la classe treballadora.